

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр.София, 17юни 2022 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, първо наказателно отделение, в закрито съдебно заседание на шестнадесети юни две хиляди двадесет и втора година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАЛЯ РУШАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ДЕНИЦА ВЪЛКОВА

ТАТЯНА ГРОЗДАНОВА

като изслуша докладваното от съдия Грозданова н.д. № 591/21 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 346, т. 1 НПК и е образувано по касационната жалба на подс. З. Д. и по касационната жалба на неговия защитник - адв. М. М., против решение № 41/15.04.2021 година, постановено по в.н.о.х.д. № 382/2020 година по описа на Великотърновския апелативен съд, с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д.№ 899/2019 година по описа на ОС Плевен. С тази присъда подс. Д. е признат за виновен и наказан по чл. 252, ал. 1 НК с три години лишаване от свобода, условно, с изпитателен срок от четири години и с конфискация на 1/6 идеална част от имуществото му – два недвижими имота, единият от които в съсобственост с трето лице и два леки автомобила.

Върховният касационен съд намери, че за правилното решаване на делото по собствен почин следва да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз с искане за тълкуване на разпоредбите на чл. 4, § 1, т. 1 и чл. 4, § 1, т. 42 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните

изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012, които имат значение за определяне на действителното съдържание на признаците от обективна страна - „без разрешение“, „банкова сделка“ и „финансова сделка“, на престъплението по чл. 252, ал. 1 НК, с което на национално ниво се защитава хармонизираната уредба на банковия и финансов сектор от възможни престъпни посегателства.

Така мотивиран Върховният касационен съд, първо наказателно отделение на основание чл. 486, ал. 3, във вр. чл. 485 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване към съда на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Следва ли определението за кредитна институция, дадено в чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 да се тълкува в смисъл, че предоставянето на кредити се осъществява единствено със средства, които са от публично привлечени влогове или други възстановими средства или кредитната институция може да извършва кредитиране и със средства, получени от други източници?

2. Как следва да се тълкува съдържанието на „документ независимо от формата, с който се предоставя правото за извършване на дейността“ по чл. 4, § 1, т. 42 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 и включва ли то както разрешителния лицензионен, така и разрешителния регистрационен режим за дейността по кредитиране?

СПИРА на основание чл. 488, ал. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 4 НПК производството по н.д. № 591/2021 година.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

За определението за спиране на производството с препис от него да се уведомят страните.

Копие от преюдициалното запитване на основание чл. 486, ал. 5 НПК да се изпрати до звеното, осъществяващо процесуалното представителство на Република България пред Съда на Европейския съюз в Министерство на правосъдието.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.